

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΜΟΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ 18 — 'Εν δε ταῖς ἑταρ. φρ. 18 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΝΕΑ ΠΕΤΣΩΜΑΤΑ

Εἶχате ἰδῆ τῆς ὠραίας μας πιπεριαῖς τῆς Δενδροστοιχίας 'Αμαλίας πῶς εἶχον καθ' ὑπὸ τοῦ περυσίου χειμῶνος. Γυμναί, ἀλλαδοί, ἀφυλλοὶ προεκάλουν τὸν δημόσιον οἶκτον καὶ ἕκαστος ἐφιλοτιμιεῖτο νὰ τὰς παραβάλλῃ πρὸς μίαν ἀπαισίαν εἰκόνα. Δίφνης ὀλίγος ἥλιος ἐπενεργῶν ὡς τὰ νερά τῆς Μίσε "Ἄλλεν ἤρχισε νὰ τὰς δωροφορῇ μὲ ἰούλους, μὲ κόμπην, μὲ κλῶνας, ἕως οἷου πάντες ἐλησημονήταμεν ὅτι εἶχον ποτὲ νοσήσει, ὅτι εἶχε ποτὲ τριχοροήσει τὸ κάλλος των.

Τὸ αὐτὸ ἐπάθομεν μὲ τὰ **Πετσωμάτα** τὰ ὅποια ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ Δομοκοῦ, τῆς 'Αμύνης, τοῦ Μήτσα, τοῦ Μελά, τῶν Διακοινώσεων Δεληγιάννη, τοῦ Τσακίρη, ἐνομίζομεν ὅλοι ὅτι ἔλυωσαν ὄχι πλέον ὡς ὁ κηρὸς, ἀλλ' ὡς ὁ χάρτης τὸν ὅποιον καίσεις καὶ μεταβάλλεται εἰς αἰθάλην καὶ διαρπάζεται ὑπὸ τῶν τεσσάρων ἀνέμων.

Τί ἀπάτη!

Καθὼς γνωρίζετε, τὰ δέρματα, ὡς καὶ τὰ πτώματα, περιέχουν οὐσίας λιπασματικάς, συντελοῦσας εἰς βλάστησιν καὶ ἀναβλάστησιν. Ὡστε ὁ θάνατος τῶν **Πετσωμάτων** περιεῖχεν ἐν ἑαυτῷ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀναγεννήσεώς του. Ἄλλως τε δὲ καὶ ὁ κ. Κουμουνοῦρος ἐν τῷ φανερῷ καὶ ὁ κ. Τριμκούρης ἐν τῷ κρυπτῷ τὰ εἶχον λιπάνει ἄρκετά καλῶς, ὥστε ἡ ἀναβλάστησις των ἦτον ἐκ τῶν προτέρων ἐξηραλισμένη.

'Υπὸ γεωργικὴν ἐποψιν εἶγιν φαίνεται ἐμβολιασμός. Πῶς γίνεται ὁ ἐμβολιασμός, σὰς παραπέμπω εἰς τὰ Γεωπονικά τοῦ 'Ορφανίδου. Ἄλλ' ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς ἑδρας μου ὡς πολιτικοῦ βοτανικοῦ σὰς ἐξαγγέλλω ὅτι τὸ νέον ἐπιστημονικὸν ὄνομα τῶν ἀρχαίων πετσωμάτων εἶναι: **'Εθνικὸς Δεσμός**.

'Εφυλλοδιφήσαμεν ὅλα τὰ λεξικά νὰ ἀνεύρωμεν τί ἡ λέξις **Δεσμός** τοῦ νομοθέτου κ. Στοῦπη — τοῦ ἀδιακρίτως συγχεόντος καὶ λατρεύοντος τὸν Πρίαπον μετὰ τοῦ Μορφέως, — δύναται νὰ σημαίνῃ.

Τί ἀτυχία δι' ἡμᾶς, ὅτινες ἐν τῇ ἀμαθείᾳ μας ἐφανταζόμεθα ὡς σημασίας τὰς λέξεις: Ἀπελευθέρωσιν, Ἐνωσιν καὶ τὰ τοιαῦτα νὰ εὐρωμεν εἰς τὸν γέρο-Βυζάντιον ὡς ἀποκλειστικῶς σημαίνουσιν: **Δέσιμον, Σχοινὶ καὶ καρφί**.

Φαντασθῆτε τώρα τὸ μεγαλείτερον τοῦ συλλόγου αὐτοῦ μέλος, ἐφ' ᾧ καὶ **Μελάρ** ἀποκαλούμενον, ἐπιβάλλοντα εἰς ἑαυτὸν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκλογῆς μετὰ τῶν δεσμάτος, σχοινιοῦ καὶ καρφιοῦ.

'Ο ἐμβολιασμός σκοπὸν ἔχει τὴν ἐξευγένισιν. Ἄχρουν, ἄσμον τριανταφυλλίαν τὴν φελιάζεις' ἕνα προσεχῆ Ἄπριλιον θὰ ἰδῆς τὴν πρῶην σαχλὴν ῥοδιωνίαν γεννώσαν τὰ εὐοσμώτερα, τὰ ῥοδινώτερα τριανταφυλλάκια.

'Ο ἐμβολιασμός τῶν πετσωμάτων ἠκολούθησεν ἐναντίαν ὁδόν.

'Η Ἄμυνα περιεῖχεν ἀνδρας, ἀδιάφορον ποίας ποιότητος' ὀνομάζοντο Μελάδες, Βασιλείοι, Δραγούμηδες, Δαμασκηνοί' μαλονότι εἰρηνικώτατοι, εἶχον μεταμορφωθῆ ἐν τούτοις εἰς διοργανωτάς ἐπαναστάσεων' ἔλειπον ὅμως ἐκ τοῦ μέτου αὐτῶν εἰδικοί καλαμαράδες, ἔλειπον κυρίως γυναικεῖα στοιχεῖα.

Τίς θὰ πιστεύσῃ ἐν τούτοις ὅτι διοργανωτῆς τοῦ νέου πετσωματικοῦ δεσμοῦ καὶ συντάκτης τοῦ Κανονισμοῦ του εἶναι ὁ κ. Στοῦπης, ὁ εἰπὼν περὶ ὄλων τῶν Ἀθηναίων ὅτι καθ' ὅλον τὸ θέρος τὰς μετὰ μεσημβρίας ὥρας παραδιδόμεθα εἰς τὸν Πρίαπον, ὁ λεπτότατος οὗτος δανθῆς, ὅστις συνεχῶς μπορεῖ νὰ λησημονήσῃ εἰς τὸ προσκεφάλαιον τὸ κεφάλι του, ἀλλ' οὐδέποτε τὸν τεφρόχρουν πῖλόν του, τὰ κίτρινα χειρόκτια καὶ ταῖς τενιωμέναις γοβίτσαις του.

'Αν διακριτικὰ τοῦ ὄνου εἶναι τὰ ὄτα, τῆς ἑταίρας τὸ βάδισμα καὶ τῆς καλῆς ἡμέρας ἡ πρώτη, βεβαίως διακριτικὸν παντὸς κανονισμοῦ εἶναι τὸ πρῶτον ἄρθρον του.

Θαυμάσατε τώρα τί μακρὰ ὄτα ἔχει ὁ Κανονισμός αὐτός:

'Ἄρθρον 1ον. Γενικὸς καὶ ἀπώτερος σκοπὸς τοῦ **'Εθνικοῦ Δεσμοῦ** εἶναι ἡ διὰ τῆς ἐπιβρώσεως τοῦ δημοσίου φρονηματος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αἰώνων ἀρχῶν τοῦ

καὶ χαρτοπαιγνίου. *Αν εἶναι ἀληθές, ὅτι οἱ κερδίζοντες εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον χάνουσιν εἰς τὸν ἔρωτα, οἰκτεῖρω ἀπὸ καρδίας τοὺς ἐγγάμους τοὺς ὁποίους ὁ φάντης εὐνοεῖ.

**

Τί πλήθος ξενοδοχείων εἰς τὰς Ἀθήνας. Συλλογίζομαι, ὅτι ὅσον κατέρχεται τις τὴν κοινωνικὴν κλίμακα, τόσον εἰς τὰ ξενοδοχεῖα διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ δωμάτιόν του ἀνέρχεται περισσότερας κλίμακας.

**

Ἡ Ἑλλάς εἶναι μεγάλη βασιλόπνυτα. *Ὅλοι ἐρίζουσι τίς θὰ λάβῃ τὸ ἐν αὐτῇ νόμισμα. Ἐνῶ ὁμοῦ ἕνεκα τούτου γρονθοκοποῦνται, ἢ πῆτα τρώγεται ἀπὸ τοὺς γάτους.

**

Ἐν Ἑλλάδι ἐν πρᾶγμα σπανίζει : τὰ χρυσᾶ νομίσματα ἔν πρᾶγμα ἀφθονεῖ : αἱ χρυσαὶ μετριότητες.

**

Καθὼς κατήντησαν τὰ πράγματα σήμερον, ὁ ὕμνος τῆς ἐλευθερίας ἐνθουσιάζει μόνον τοὺς μουσικοὺς τῶν Πλατειῶν. Αὐτῶν μόνον θραύει τὰ δεσμά, διότι τοὺς ἀπαλλάττει τῆς δουλείας τοῦ παίζεσθαι.

**

Ἐπεσκέφθη τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ τὸ φωτογραφεῖον Ρωμαϊδοῦ. *Αν ἔγραφον Διόσθητικὴν ἐν Ἑλλάδι, θὰ ὠνόμαζον καλλιτέχναις μᾶλλον τοὺς φωτογράφους ἀφοῦ αὐτοὶ μὲν μεταβάλλουσι τὴν τυχοῦσαν γυναῖκα εἰς Ἀφροδίτην, οἱ δὲ ζωγράφοι μας τὴν Ἀφροδίτην εἰς τυχοῦσαν γυναῖκα.

**

Τέλος πάντων, μοι ἔλεγέ τις, ἡ Σύμβασιν μετὰ τῆς Τραπεζῆς ἐπέρασαν! Ἀκούων αὐτὸ τὸ ἐπέρασαν ἐραντάσθη τὴν Σύμβασιν Κυρίαν μὲ ἐσθῆτα ἐκ τραπεζικῶν γραμματίων προσπαθοῦσαν ν' ἀνοίξῃ δρόμον καὶ ὠθυμένην ὄπισθεν ὑπὸ τῶν καθαλιέρων τῆς καὶ ἐμπροσθεν ὑπὸ τῶν ἀντραστῶν. Εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸ πέρασμα αὐτὸ νὰ μὴ ἐσχίσθῃ καὶ ἔμεινεν εἰς τὰς χεῖρας καθαλιέρου τινός ἢ οὐρὰ τοῦ φορέματος.

**

Οἱ κουμουνδουρικοὶ τρώγουσι, δὲν τρώγονται.

**

Τόσα πολλὰ καπνοπωλεῖα μόνον εἰς τὰς Ἀθήνας ὑπάρχουσι, τόσοι πολλοὶ καπνοὶ μόνον εἰς τὰς ἑλληνικὰς κεφαλὰς.

**

*Ὅσάκις ἐρωτῶν γαῦτας γνωρίμους μου εἰς ποῖον πλοῖον γυμνάζονται, ἀκούω : Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, σκέπτομαι ὅτι ἀληθῶς οἱ κυβερνῆται μας τὰ ἑκαμαν ὅλα θάλασσα.

**

Μοι ἀρέσκει νὰ βλέπω τὴν Βουλὴν μόνον ἔξωθεν. Τὸ ἰσ-

κροταφεῖον τῶν Ἀθηνῶν ἔχει ὠραίους τάφους· τοὺς θαυμάζω· οὐδέποτε ὁμοῦ μοι ἦλθεν ἡ ὄρεξις ν' ἀνεγείρω τὰς πλάκας καὶ νὰ ἴδω τὰ ἐν αὐταῖς.

Νίκος.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Σφυρίζει ἔξω ἄνεμος τρελλός
Σὰ νὰ μουγκρίζῃ ἀγριο θηρίο.
Τί κρῆμα νᾶν κανένας μοναχός
Στὸ δζάκι του σιμὰ μὲ τέτοιο κρῦο.

Νὰ σ' εἶχα ἴδω ἴστα φλογερά μου στήθια,
Νὰ σ' ἐσφιγγα, χρυσῆ μου ἀγάπη τώρα,
Μὲ χάρια μὲ φιλιὰ μὲ παραμύθια,
Πῶς θὰ περνοῦσεν εὐκόλα ἡ ὥρα!

Ὁλὲ ξέπλεγα τὰ μαῦρά σου μαλλιὰ,
Εἰς τὴ μασχάλη θὰ σὲ γαργαλοῦσα,
Ὁλὲ σ' ἔψαχνα ἴστον κόρφο, θ' ἀρχινοῦσα
Χίλιζ παιγνίδια, χίλιζ χωρατὰ.

Μὰ ὁ διόλογος, ἡ μοῖρα, ὁ Θεός
Μπαίνουν καὶ μᾶς χωρίζουν καὶ τοὺς δύο.
Γι' αὐτὸ καπνίζω τώρα μοναχός
Ἐπὶ τζάκι μου σιμὰ μὲ τέτοιο κρῦο.

Παπαδιαμαντόπουλος.

ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΡΑΜΠΙΑΓΑ

τοῦ 1879

τὰ ὁποῖα ζητοῦνται τόσον πολὺ καὶ ἠγοράσθησαν ὅλα ἀντὶ
3 φράγκων πωλοῦνται τὰ ὀλίγα ὅσα ἔμειναν μόνον ἀντὶ

ΕΝΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥ

Εἰς τὰ Καταστήματα Κωνστ. Ἀντωνιάδου

Ἔδρος Ἑρμοῦ, ἀρ. 203.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΛΕΟΥΣΗ.

Ἔδρος Σταδίου. Ἀπέναντι τῶν Βασιλικῶν Σταύλων.

ΣΥΛΛΟΓΗ

μύρων, ἀρωμάτων, extraits διαφόρων ἐφθασεν
διὰ τοῦ τελευταίου γαλλικοῦ. Ἡ καλλιτέρα κατασκευὴ,
αἱ ἐπισημότεραι μάρκαι Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας.
Διακρίνεται κυρίως τὸ Extrait Pompadour, γνήσιον,
θεσπέσιον.

Εἰς τὸ αὐτὸ ΚΟΥΡΕΙΟΝ

αἱ γνησιώτεροι καὶ εὐγενέστεροι Βαφαὶ τῆς κόμης, τόσοὶ
γνήσιοι ὥστε δίδονται μὲ τὴν ἐγγύησιν τῆς ἐπιστροφῆς.